

La trampa de l'IRPF

Tal com era de preveure, la reforma de l'impost sobre la renda s'ha embolicat de valent. I és que en aquest impost, l'IRPF, hi conflueixen tots els ingredients necessaris per tenir la polèmica assegurada. Com per exemple que aquest impost és la principal font d'ingressos per a les arques

públiques. O que, en general, només paguen quantitats respectables en concepte d'IRPF els treballadors assalariats. O també, que les comunitats autònomes que han volgut rebre un avançament dels diners que els corresponen, en concepte de "cessió" de la recaptació del 30% de l'IRPF (més recaptació, més diners avançats). Hi ha molts interessos en joc en la reforma d'aquest impost. Els homes del ministeri d'Economia han de tranquil·litzar massa gent alhora i no donen l'abast. Potser per això, el ministre d'economia Rodrigo Rato va decidir fer-se fonedís i anar la setmana passada al Japó a inaugurar la fira Expoconsumo amb la nodrida representació espanyola (i valenciana), príncep Felip inclòs.

A Madrid s'hi va quedar el jove Costa, el secretari d'Estat d'Hisenda, preparant la reunió que va tenir passat divendres 27 de març amb els consellers autonòmics. El govern espanyol va donar-los garanties que la reforma no significarà una disminució dels ingressos de les autonomies, però fins que això no quedi clar en el text de la reforma les garanties del govern són tan fiables com la promesa electoral del Partit Popular de reduir el tipus màxim de l'impost al 40% (ara és del 56%), que no complirà. En aquests moments, al ministeri asseguren que el tipus màxim de l'impost quedarà en el 48%, a mig camí entre la realitat actual i la promesa electoral.

Per tant, en el tema de la reforma de l'IRPF els ciutadans poden permetre's el luxe de ser totalment desconfiats, sobretot si a més a més són contribuents i paguen l'impost religiosament. A part de la dubtosa fiabilitat de la paraula del govern d'Aznar, hi ha un altre motiu de desconfiança, molt poderós: la crua realitat de l'im-

post. I és que el tipus màxim del 56% gairebé no el paga ningú, perquè s'aplica només a les rendes superiors als 10 milions de pessetes anuals. Una quantitat que, a l'estat espanyol, guanya "molt poca gent". Quasi tots els qui arriben a aquest nivell d'ingressos constitueixen societats mercantils i s'acullen a l'impost sobre societats, que només "es queda" el 35% dels beneficis. Del 56% al 35% hi ha diferència, no?

Aquesta realitat és reconeguda obertament pels dirigents del Partit Popular (en privat, no en públic), que confien que la reducció de l'impost evitarà aquesta fuga cap a l'impost de societats i incentivarà el compliment de les obligacions fiscals. "Si els impostos són més raonables, els contribuents estan més disposats a pagar-los", vénen a dir. I segurament no els falta raó, tot i que, mentre subsisteixi la possibilitat d'escapar-se cap a l'atractiu 35% de l'impost de societats, no sabem per què els més espavilats s'haurien de resignar a quedar-se en el promès 48% de l'impost sobre la renda.

Si els contribuents fan bé de no refiar-se que pagaran menys impostos, fins que no ho vegin, amb els seus ulls, en fer la declaració de la renda l'any 2000 (que és quan es notará la reforma de l'impost sobre la renda), els dirigents

de les comunitats autònomes també fan bé de malfiar-se de les promeses que els seus ingressos no minvaran. Si els contribuents paguen menys diners, les autonomies i l'administració central ingressaran menys, no fotem.

El govern espanyol els diu que la "rebaixa" només afectarà el 70% de la recaptació que correspon a l'administració central, i que les comunitats autònomes podran fer el que vulguin amb el 30% que els correspon. Aquí està la trampa de la reducció: si les comunitats autònomes no rebaixen la part d'impost que els pertoca en la mateixa proporció, quedaran en evidència com a voraçs recaptadors. Si la rebaixen, perdran diners. Fantàstic. ■

JORDI FORTUNY

"En el tema de la reforma de l'IRPF els ciutadans poden permetre's el luxe de ser totalment desconfiats, sobretot si a més a més són contribuents i paguen l'impost religiosament."